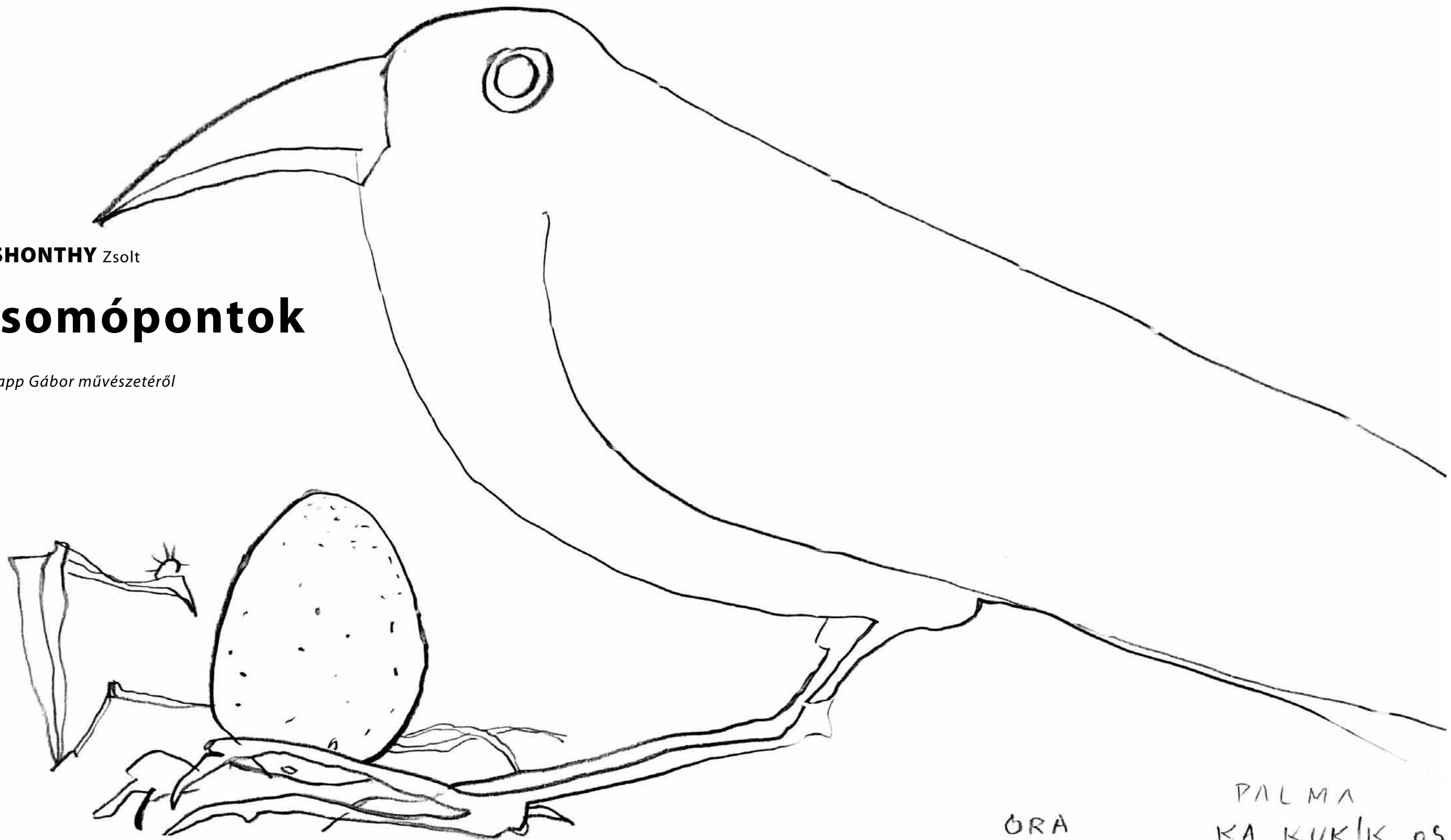


KISHONTHY Zsolt

Csomópontok

O. Papp Gábor művészetéről



ORA

PALMA
KA KUKLIK OS



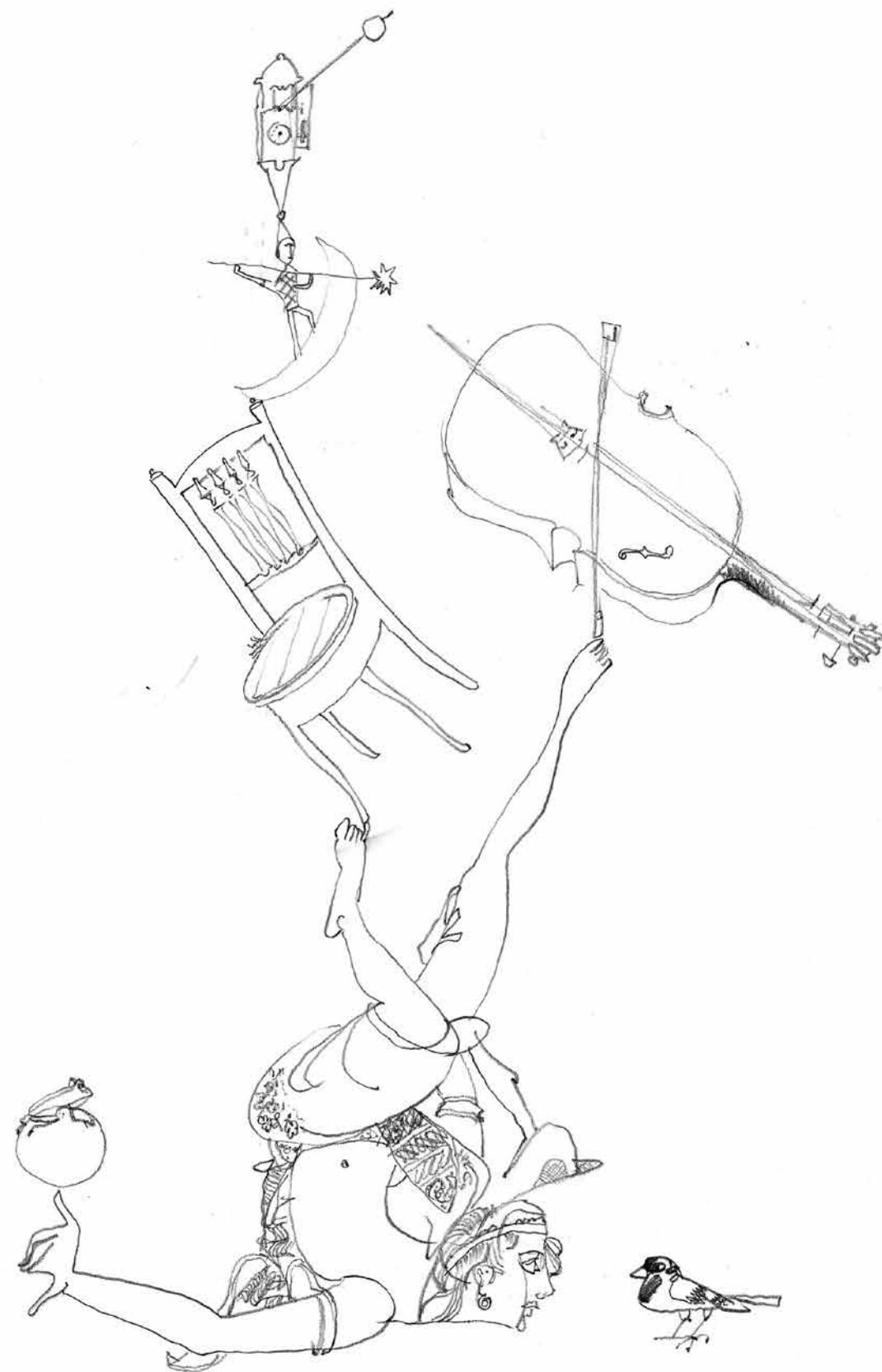
O. Papp Gábor barátunk, miskolci festőművész és egyetemes csavargó, három éve halt meg, és idén lett volna 60 éves. Élete utolsó éveit a hejőbábai elmeegógyintézetben töltötte. Az első időkben a körülményekhez képest még meglehetősen nagy aktivitással élte életét, szerelmes lett, sokat festett, rengeteget rajzolt, sokat olvasott. Aktívan részt vett az intézet színjátszó körének munkájában, több szerepet is elvállalt, még ha ezek a szerepek nem is jártak nagy szöveg tanulási kényszerrel. Nagyon sokszor látogattam meg őt ott az eltelt hét év alatt, ezalatt számos változáson esett át, szellemileg, fizikailag és érzelmileg. Tulajdonképpen sosem értettem teljesen, hogy hogyan lehetséges „ép észszel” „bolondok” között élni, hogy lehet elviselni azt a létet ott a bolondokházában. Persze nekem Gábor mindig is normálisnak számított, hiszen a mániás depressziótól nem lesz valaki elmebeteg, ugyanúgy lehet vele mindenről értelmesen beszélgetni, mint bárkivel, sőt, bizonyos értelemben Gábor sok normális embernél sokkal normálisabb volt. Ez a mentális zavar persze végigkísérte életét, sosem tudott sehol sem meggyökerezni, megállapodni, a betegsége intenzív hullámai örökké tovább, és tovább, jobbra bajba sodorták. Mindenkor környezete nagyon szerette kedves és nyitott természetét, persze attól függően, milyen hosszú ideig kellett elviselni ottlétét. Az elmúlt évtizedek ebben az örökös hullámverésben teltek, az is csoda, hogy lett neki igazi felesége, a divattervező, gyönyörű asszony, Gréti, és hogy született egy szintén gyönyörű kislányuk, aki azóta már asszony és anya, Cseperke, akit az esőcsepről neveztek el.

Gáborra emlékezünk azzal, hogy a Műútban közöljük most néhány festményét és rajzát, már csak azért is, mert annak idején, a Műút harmadik születésnapján vendégünk volt Zöménéknél a kert partin (kikérőt kellett írni, hogy kiengedjék az intézetből), és remek rajzokat készített ott helyben a szerkesztőkről. Ha beírnátok a keresőbe hogy „műút és o. papp gábor”, még fotót is láthattok róla, ahogy feltartott hüvelykujjával éppen megdicsér valamit. Alább idézek egy nagyobb részt Gábor utolsó, 2010-ben a MissionArtban rendezett kiállítási katalógusának általam

írt szövegéből, de nagyon érdemes elolvasni a katalógusban is megjelent szövegeket, amelyeket egykori barátai írtak róla, nekem.¹

„Az úgynevezett magas művészet ormairól beláthatjuk a teljes univerzumot, sőt annak határain túlra is, más dimenziókban létező világokra tekinthetünk rá. A kisebb csúcsok, hegyek és dombok kisebb köreit láttatják világunknak, vagy csak egy-egy, mások által láthatatlan helyet mutatnak meg nekünk. Zenei hangok, dallamok és ritmusok, különféle nyelveken kimondott és leírt szavak és mondatok, sokféle anyaggal rajzolt vagy festett vonalak, színek és formák születnek évezredek óta, hogy megismerhető és belátható legyen mindaz, ami körülvesz bennünket.

O. Papp Gábor fiatalkora óta folyamatosan rajzol és fest, számára a művészet nem kérdések és válaszok, megoldandó feladatok sora, hanem egyfajta létállapot. Végigbolyongott élete során megrajzolta és megfestette a helyeket, ahol járt, az embereket, akikkel találkozott. Naplószerű leltárt készített, amelyben szavak helyett képek sorakoznak, de a napló lapjai az évtizedek során ezerfelé szóródtak. Így hagyott ottlétéről nyomokat, ahol járt egykor. Ha mezőn ült, megismerte és lerajzolta a virágokat és madarakat, vagy a dombos tájakat, régebben a Balaton-felvidéki hegyeket, Tihanyt, Csobánc környékét, falusi udvarokat. Kocsmákban kávéra, városokban, ha sikerült, pénzre cserélte képeit. Közben megfestette álmait, amelyekben gyakran feltűnik egy fiatal fiú, egy gyermekkorú, kóchajú bohóc. Sehol sem látható szárazföldi és vízi világokat láthatunk képein, sejtelmes ködökben, gombák, kagylók, halak lebegnek és úsznak egy meghatározhatatlan közegben. Folyamatosan művelt festészete szerelmei révén újra és újra felizzik, e képek talán csomópontok lehetnének a szétszóródott életműben.”



¹ KISHONTY Zsolt: *O. Papp Gábor: Befejezetlen művek*, MissionArt Galéria, 2010. nov. 20.; elérhető: <http://www.missionart.hu/kiallitasok/kovetkezo/O-Papp-Gabor-Befejezetlen-muvek/1403/>.